

Razgovor s povodom: mr. Ljubica Srhoj Čerina, kustos zadarske Galerije umjetnina

Galerija mora formirati likovni ukus grada

Ovih se dana u skučenom prostoru Galerije umjetnina užurbano radi na pripremama stalnog postava te kulturne ustanove koja je sastavnim dijelom Narodnog muzeja, a na kojemu će se moći vidjeti odabrana djela hrvatskih slikara 19. i 20. stoljeća, među kojima će zapažena mjesta zauzimati i zadarski majstori. Riječ je o vrijednom fundusu Galerije umjetnina koji prvi puta nakon ratnog intermezza izlazi iz prašnjavih depoa na svjetlo javnosti. Upravo taj skorašnji kulturni događaj bio je i izravnim povodom za razgovor s kustosicom Galerije umjetnina mr. Ljubicom Srhoj-Čerinom.

U prostoru Gradske lože postavljena je likovna izložba odabranih motiva mrtve prirode u hrvatskom slikarstvu 20. stoljeća, koja najavljuje skorašnji stalni postav u zadarskoj Galeriji umjetnina...

- "Mrtva priroda u slikarstvu hrvatskih umjetnika 20. stoljeća" samo je izbor iz fundusa Galerije umjetnina, tematska cjelina od dvadesettri djela različitih hrvatskih autora, među kojima su i zadarski, od tridesetih do osamdesetih godina našega stoljeća. To je neka vrsta uvoda u postavljanje stalnoga postava Galerije umjetnina koji zbog rata nije bio izlagan od 1989. godine. Možda su mnogi zaboravili da Galerija umjetnina ima vrlo vrijedan fondus djela, različite zbirke...

Koliko Galerija umjetnina posjeduje umjetničkih djela u svom fundusu?

- U svom posjedu imamo oko 1.250 različitih umjetničkih predmeta, a otkupili smo i vrlo značajnu fototeku Ante Brkana od 30.000 negatifa. Tijekom mjeseca rujna otvorit ćemo stalni postav Galerije umjetnina, no još uvijek, kako je naglašavao i moj prethodnik u Galeriji umjetnina prof. Antun Travirka, u nepodesnom, nedovoljno velikom i neadekvatnom prostoru. Unatoč tomu, što imamo, to ćemo i pokazati. Izložiti ćemo osamdesetak umjetničkih djela, dakle izbor iz našega fundusa, a izložba će nositi naslov: "Hrvatsko slikarstvo 19. i 20. stoljeća". Inače, 19. stoljeće bit će predstavljeno manjim brojem radova. Poznato je da je Zadar u svojoj novijoj povijesti bio potpuno razrušen i ono što imamo tek su ostaci ostataka. Izložiti ćemo Franju Salghetti Driollija, Ivana Zmrića, Zuccara, Vlahu Bukovca..., a potom ćemo vidjeti u kontinuitetu likovna djela hrvatskih slikara od dvadesetih godina našega stoljeća do suvremenog doba.

Obogaćuje li se fondus Galerije umjetnina novim djelima?

- Naš fondus stalno upotpu- njujemo otkupima djela s izložaba, bilo samostalnih ili retrospektiva. Tako smo 1996. godine uspjeli otkupiti pet novih umjetničkih radova, među kojima i dvije skulpture Ivana Kožarića, jednoga od najznačajnijih živu-

"Likovna je scena Zadra posljednjih godina znatno osiromašena, zadarski likovni umjetnici ili su se pasivizirali ili djeluju izvan grada u kojemu nema više ni 'Salona mladih' koji je bio filter mladih autora, a i razina amaterskog slikarstva je opala..."

Kustosica Ljubica Srhoj Čerina priprema stalni postav Galerije umjetnina koji konačno iz depoa izlazi na svjetlo dana

ćih hrvatskih kipara. Ove godine nismo uspjeli otkupiti niti jednu umjetninu. Vjerujem da i nećemo, zbog teške financijske situacije u kojoj se nalazimo.

Je li financijski škripac razlogom što se u ovoj kulturnoj ustanovi od planiranog programa za ovu godinu malo ostvarilo...

- Dobili smo malo sredstava, tako da smo morali reducirati program. Ove je godine planiran 15. trijenale fotografije "Čovjek i more", a autor te zahtjevne izložbe koja se sastoji od četiri teme: "Riba i ribari", "Vrijeme transatlantika", "Preko sedam mora - vrijeme jedrenjaka" i "Od bitke pod Visom do 'Szent Isztvana'" je Antun Travirka. Ova izložbena koncepcija je prihvaćena, sredstva su uglavnom osigurana, ali zbog bolesti autora, "Čovjek i more" postaviti će se iduće godine. Četrnaesti trijenale održao se 1995. godine kao "ratni trijenale", (trebao je biti 1992. godine), pa je i donekle normalno da se "Čovjek i more", kao trijenalna izložba, održi 1998. godine. U javnosti se postavilo i pitanje "Plavoga salona", no i on se održao kako je planirano, prošle godine. No, tu se javlja jedan problem u funkcioniranju naše ustanove. Naime, "Čovjek i more" skupa je i zahtjevna manifestacija i zna se dogoditi da institucije koje nas financiraju, osiguraju novce samo za taj projekt, dok za ostale izložbene programe nemamo sredstava. Dakle, trijenale "Čovjek i more" proguta sve ostale programe Galerije umjetnina.

Kako riješiti taj problem?

- Možda bi bilo rješenje da "Čovjek i more" postane Festival fotografije i da Grad preuzme pokroviteljstvo nad spomenutom manifestacijom, baš kao što ima i nad Glazbenim večerima u Sv. Donatu. Na taj bi način Galerija normalno organizirala svoje ostale programe. I to su naše že-

lje za budućnost. Najrealnije bi bilo da Galerija ima deset do dvanaest izložaba godišnje, budući da smo jedina takva institucija u gradu i ne možemo se specijalizirati samo za jednu vrstu umjetnosti. Moramo pokrivati široko polje likovnosti, od pedagoške funkcije, školskog likovnog salona, izlaganja djela hrvatskih umjetnika srednje i mlade generacije, retrospektive jednog renomiranog autora, do prezentacije zadarskih umjetnika, povremenih izložbi iz svoga fundusa...

Što možete reći o likovnoj sceni Zadra?

- Likovna je scena posljednjih godina znatno osiromašena. Dovoljna je usporedba s drugim jadranskim gradovima: Split na primjer ima vrlo brojna i agilan HDLU, u Dubrovniku uz Umjetničku galeriju djeluje alternativni prostor Likovna radionica "Lazareti" koja okuplja i formira mlade autore, Rijeka uz respektabilnu Modernu galeriju ima čitav niz galerija. Zadarski likovni umjetnici ili su se pasivizirali ili djeluju izvan Zadra kao primjerice, Ratko Petrić, Josip Zanki, Vlado Zrnić, Slobodan Jokić, Sandra Sterle. Ne zaboravimo tu i likovne kritičare: Fedu Vukića, Ivicu Župana, Slobodana Vidulića, Radmilu Ivu Janković. Svi su oni likovni potencijal Zadra u kojemu nema više ni 'Salona mladih' koji bi bio filter mladih autora, da bi uopće mogli izlagati u Galeriji ili Loži. Ako pratimo medije, dobit ćemo dojam velike izložbene živosti, uglavnom amatera. I to je, naravno, aspekt likovne scene, no čini mi se da je i razina amaterskog slikarstva opala. Dakle, na Galeriji je da uspostavlja kriterije, daje korektive i formira likovni ukus grada.

T.S. Lukašević
Snimio: Adam Vidas